

На Јубиларном свесловенском сабору, Москва-Санкт Петербург, који се одржава од 26. мај - 3. јуна, протојереј Јован Пламенц дао је излагање на тему утицај духа Запада као главни узрок словенског нејединства.

Излагање оца Јована преносимо у цијелости:

Словенски народи су један етнос, једна крв, једна језичка групација. Али, предуслов њиховог јединства је један дух.

Још од времена када су примили хришћанство, када су прихватили Христово учење за основу свог духовног живота, словенски народи су ушли у међусобно духовно јединство. Али, кроз историју, то јединство нарушено је прво одвајањем Рима, као његове највеће гране, од стабла следовања за Христом и, касније, њеним даљим распарчавањем, али и исламизацијом дјелова више словенских народа.

Јединство духа словенских народа нарушено је, првенствено, духом Запада.

Карактер духа Запада је рационалистички приступ животу, који је у центар стварности узнио човјека (створење) умјесто Бога (Створитеља). Посљедица човјекоцентричности је материјализам као смисао живота. Дух материјализма превладао је Европом након злочиначке Француске буржоаске револуције. Свргавањем Руског цара, које је организовао Запад, словенски народи су остали без Христовог бранича и, као на отвореној ледини, препуштени су идеологији (идологији), коју им је сервирао такође Запад.

Посљедице идеологије која је у име добра без Бога изњедрила братоубиство, које је иза себе оставило десетине милиона лешева, толико су велике да нам и данас тај облак заблуде заклања сунце - Христа.

Посљедице следовања идеологијама, укључујући и данашњи мондијализам, биле су „бијели“ и „црвени“, „четници“ и „партизани“, данас сукоби Руса и Украјинаца, Срба и Хрвата, однос црногорског режима према Русији... То је оно што видимо, што је уписано у историографију.

Оно што историографија никада неће забиљежити, а што је дубоко урезано у наше душе је - наш однос према Богу, из којег проистиче словенско нејединство.

Геније Достојевски предвидио је да ће словенски народи, када их Русија ослободи, хрлити Западу. Словенски народи под дух Запада потпадају добровољно.

Тај дух има своју еволуцију и он данас носи богоодступништво и богоборство, лажна учења и лажне вриједности живота, умјесто свевјечног ововјечно, умјесто бесмртног трулежно, умјесто духовног материјално.

Посљедично, дух Запада нуди умјесто културе антикултуру, умјесто лијепог демонско, умјесто чедности разврат, умјесто истине медијску индустрију лажи, умјесто образовања (његовања лика Божијег у човјеку) учење које од човјека ствара и духовне и материјалне зависнике од њега, умјесто пристojности раскалашност, умјесто стицања својим рукама финансијске малверзације, умјесто задовољства у Божијем дару живота дрогу као симулацију задовољства.

Тај дух растаче породицу, чини људе убицама своје дјеце коју нијесу ни видјели, јер им нијесу дозволили да се роде. Тај дух стицања материјалног без моралних обзира учинио је храну отровом, медицину и фармацију индустријом.

Дух Запада прокламује демократију као владање народа, а она је у стварности

владање народом, прокламује људска права, а у стварности она су средство којим поробљавају народе, прокламују права жена, а у стварности она су средсво против материнства и породице, прокламују сексуалну равноправност, а у стварности она је промоција и наметање сексуалне изопачености.

Дух Запада довео је човјека на мјеру да вриједи онолико колико служи његовом капиталу.

Успостављање словенског јединства, у историји цивилизације било би, безмало, равно смјени превласти империја.

Њега је могуће остварити искључиво постављањем словенског заједништва на добар темељ. Тај темељ зове се - Крајеугаони камен. Христос!

Словенски народи данас доминантно припадају православној цивилизацији и, православна цивилизација данас доминантно сушествује у словенским народима.

Истинско, трајно јединство словенских народа могуће је једино њиховим сабирањем око Христа, као апостола на Тајној вечери. Рачунајући, наравно, у на Јудину издају.

Сабрање око Христа је сабрање око Свете тајне евхаристије. Оно значи не само форму хришћанског живота, него његову суштину; не само градњу цркава, цјеливање икона и моштију, узимање благословâ, него пост, молитву, труд и жртву и, надасве, искрено покајање кроз исповијест.

Сабрање око Христа могуће је само уз љубав која је одговор на Његову љубав. Љубав према Христу за посљедицу има - човјекољубље. Из љубави према Христу рађа се љубав према породици, према ближњем, према брату Словену, али и према осталим људима, које је створио такође Бог, и то једном једином љубављу коју има, којом је створио нас православне хришћане.

Словенско јединство не може бити јединство само православних Словена. Онда не би ни било словенско јединство. Однос православних Словена према неправославним Словенима мора да проистиче из човјекољубља, које исходи из богољубља.

Није овдје ријеч о клерикализацији. Ријеч је о - животу! Свесловенски сабор на броду симболизује пут у Нојевој барци. То је симболични пут избављења словенских народа од потопа дехристијанизованог духа Запада.